GÜVENCEMİZ

Yazan: **Durmuş Özer** - 7 Mart 2008

Sevgili dostlar. İnsan doğar, çocukluk devresi geride kalır, hayat mücadelesi başlar. Çocukluk devresi insanın dertsiz, tasasız, yarını düşünmeden, yarının kaygısı olmadan geçen bir süredir. Çünkü tam ihtiyaçlarına cevap veremese bile ardında bir ailesi, dağ gibi babası, annesi vardır. Çocuğa göre her şeyin, hayatın tozpembe olduğu, rüya alemi dediğimiz dönemleridir. İnsan beyninin dinlenik hücrelerinin en sağlıklı kavrama yeteneğinin son kapasite ile çalıştığı dönemlerdir. Hafızalarımızı şöyle bir yokladığımız zaman çocukluk dönemlerimizde yaşadığımız mutlu veya acı hatıralar ilk aklımıza gelenlerdir. Beyinler genç ve tazedir. Algılama sistemleri mükemmel olduğu dönemlerdir. Anadolu'da bir tabir vardır. Askere gitmeyen bir genç otuz yaşına da varsa hâlâ çocuk yaşta sayılır, çocuk yaşında gibi algılanır. Askerlik çağı insanın hayatla mücadelenin, istihdam, sorumluluk, aile düzeni kurmanın, ekmek kazanma savaşının başladığı miladi dönem olarak kabul edilir. Hayatın dikenli, taşlı, tuzaklı ve engebeli arazi yapısı gibi önümüze serilen bu hayat mücadelesi bizlere güller, sümbüller ve kır çiçekleri ile bezenmiş bir yolda sunabilir. İşte bunlardan tercih edeceğimiz seçenekleri bizim hayata bakış açımız, vereceğimiz sağlam kararlar belirler.

Atalarımız ne demiş: Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur. Çok doğru ve çok isabetli bir atasözümüzdür. Hayatın bedenen veya ruhen verdiği mücadele yarınlarımızı ilgilendiren, bizim bir ömür yaşamımızı etkiliyor ise önce sağlam, doğru, inandırıcı kararları alıp, ondan sonra uygulamaya geçmemiz gerekir diyoruz. Mesela memur veya işçi, yani ücretli çalışıyoruz, bu hizmeti görürken azami titizlik göstermeli, kurallara mutlaka uymalı, işin gereği ne ise mutlaka öyle uygulanmalı. Türk toplumu olarak iki büyük düşmanımız vardır. Birincisi boşvermek, ikincisi işi savsaklamak, yarında olsa olur hesabı. Bir misal vereyim. Devletçilik anlayışı, devletçilik zihniyetinden hâlâ tam kurtulmuş değiliz. Onun için hayati konular, milli eğitim, sağlık, ülke savunması hariç devletin esnaflık yapma lüksünden kurtulması lazım. Kalkınmış ülkelerin ekonomilerini, işleyen düzenini inceleyin. Önemli saydığımız konular harici devlet elini çekmiştir. İkibinyedi yılında Rusya'ya pancar sökme makinesi ile giden, bir mühdet orda çalışan bir dostuma Rusya'nın neden dağılıp bu hale geldiğini sorduğumda bir misalle her şeyi anlattı: "Çalıştığım yerde üç Rus işçi çalıştırıyoruz. Rus işçiler; yirmibeş yıl önce bu araziler devletin idi. Bu araziler ekin ekili idi, bir araba gübreyi ekinlere serpmek için geldik. Dereyi gösteriyor, bu kadar gübreyi tarlaya saçmaktansa dereye döktük, akşama kadar yatıp akşam kasabaya gittik, dedi. Sanırım kendi gübresini tarlaya değil de dereye dökene ülkemizde deli derler." İşte devlet zihniyetinin küçük bir örneği. Bunu anlatırken, katı, acımasız, kapitalist düzenin en güzeli, iyisi demiyoruz. Hak etmek, hakkı olanı almak, yani kazanabildiğimizin hakkımız olduğunu anlatmak istedik.

İşe esnaflarımızın yanından bakacak olursak, kendi adına çalışan kardeşlerimiz sakın

şu yanlış hesaba tenezzül etmesinler. Canım ne var, şu kadar malım mülküm var. Canım ne gerek var Bağ-Kur'a veya sigortaya demesin. Şunu unutmayalım ki; ülkemizde enflasyon düşse de bazı sistemler yerine oturmadığından ticarette hâlâ büyük riskler var. İyi bir çalışma, sıkı bir muhasebe ile uzun vadede edinmiş olduğumuz servetin kısa bir zamanda bizleri yanlış bir hesapla sıfıra çekeceğini unutmayalım. Ticaret ve esnaflık riskli mesleklerden. Sigorta veya bağkurlu olalım. Pirimlerimizi zamanında ödemeye çalışarak basamak artışına gitmeyi unutmayalım. Bilelim ki; sonunda güç ve dermandan düşünce elimizde kalacak tek sermayemiz bu olacaktır.
Mutlu ve huzurlu bir ömür dileğiyle.

Yorum Ekle

Durmuş Özer